

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīrīṭṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

1. Το βιβλίο με τους στίχους (1. Sagāthāvaggo)

2. Συνδεδεμένες ομιλίες με νεαρές θεότητες
(2. Devaputtasaṃyuttaṃ)

[SN 2.1-30, PTS 1.46-1.66]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

1. Το βιβλίο με τους στίχους

2. Συνδεδεμένες ομιλίες με νεαρές θεότητες

1. Το πρώτο κεφάλαιο

1. Η πρώτη ομιλία με τον Κάσσαπα

82. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο Κάσσαπα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Κάσσαπα, ο νεαρός θεός, είπε στον Ευλογημένο: «Ο Ευλογημένος φανέρωσε τον μοναχό, αλλά δεν καθοδήγησε τον μοναχό». «Τότε λοιπόν, Κάσσαπα, ας σου έρθει αυτό στο νου».

«Ας εξασκείται κανείς στην καλή ομιλία και στην υπηρεσία προς τους ασκητές·
και στο να κάθεται μόνος σε απόκρυφο μέρος, και στον κατευνασμό της συνείδησης».

Αυτά είπε ο Κάσσαπα, ο νεαρός θεός· ο Διδάσκαλος συμφώνησε. Τότε ο Κάσσαπα, ο νεαρός θεός, λέγοντας «Ο Διδάσκαλός μου συμφώνησε», αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

2. Η δεύτερη ομιλία με τον Κάσσαπα

83. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Κάσσαπα, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Ένας μοναχός θα ήταν διαλογιστής με απελευθερωμένο νου,
αν επιθυμεί την επίτευξη της καρδιάς·
γνωρίζοντας την έγερση και παρακμή του κόσμου,
με καθαρό νου, ανεξάρτητος, αυτό είναι το όφελός του».

3. Ομιλία με τον Μάγκα

84. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο Μάγκα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Μάγκα, ο νεαρός θεός, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Τι αφού κόψει κοιμάται ευτυχισμένος, τι αφού κόψει δεν θλίβεται;
Ποιου ενός πράγματος τη θανάτωση εγκρίνεις, Γκόταμα;»

«Την οργή αφού κόψει κοιμάται ευτυχισμένος, την οργή αφού κόψει δεν

θλίβεται·

της οργής με τη δηλητηριώδη ρίζα, με τη γλυκιά κορυφή, νικητή του Βάτρα·
τη θανάτωση οι ευγενείς επαινούν, διότι αφού την κόψει δεν θλίβεται».

4. Ομιλία με τον Μαγάντχα

85. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Μάγκαντα, ο νεαρός θεός, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Πόσα φώτα στον κόσμο, με τα οποία ο κόσμος φωτίζεται;
Ερχόμενοι να ρωτήσουμε τον αξιότιμο, πώς να το γνωρίσουμε εμείς;»

«Τέσσερα φώτα στον κόσμο, πέμπτο εδώ δεν υπάρχει·
Την ημέρα λάμπει ο ήλιος, τη νύχτα φέγγει η σελήνη.

«Και η φωτιά μέρα και νύχτα, εδώ κι εκεί φωτίζει·
Ο Αυτοφωτισμένος είναι ο άριστος αυτών που λάμπουν, αυτή είναι η
ανυπέρβλητη λάμψη».

5. Ομιλία με τον Ντάμαλι

86. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο Ντάμαλι, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Ντάμαλι, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτό πρέπει να γίνει από τον βραχμάνο, επίμονη προσπάθεια χωρίς κούραση·
με την εγκατάλειψη των ηδονών, δεν επιθυμεί με αυτό καμία ύπαρξη».

«Δεν υπάρχει λειτουργία για τον βραχμάνο,
διότι ο βραχμάνος έχει ολοκληρώσει τη λειτουργία του.

Όσο δεν βρίσκει πάτημα στα ποτάμια,
το πλάσμα αγωνίζεται με όλα τα μέλη του·
αλλά αυτός που βρήκε πάτημα, στεκόμενος στη στεριά,
δεν αγωνίζεται, διότι αυτός έχει φτάσει στην άλλη όχθη.

Αυτή είναι η παρομοίωση, Ντάμαλι, για τον βραχμάνο,
αυτόν που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, τον συνετό, τον διαλογιστή·
έχοντας φτάσει στο τέλος της γέννησης και του θανάτου,
δεν αγωνίζεται, διότι αυτός έχει φτάσει στην άλλη όχθη».

6. Ομιλία με τον Κάμαντα

87. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Κάμαντα, ο νεαρός θεός, είπε στον Ευλογημένο: «Δύσκολο, Ευλογημένε, πολύ δύσκολο, Ευλογημένε».

«Ακόμη και το δύσκολο το κάνουν,
οι ασκούμενοι, εδραιωμένοι στην ηθική·
για αυτόν που έχει σταθερό εαυτό και έχει υιοθετήσει την άστεγη ζωή,
η ικανοποίηση φέρνει ευτυχία».

«Δυσεύρετη, Ευλογημένε, δηλαδή η ικανοποίηση».

«Ακόμη και το δυσεύρετο το αποκτούν,
αυτοί που χαίρονται στον κατευνασμό του νου·
αυτοί που την ημέρα και τη νύχτα,
ο νους τους χαίρεται στην ανάπτυξη».

«Δυσσυγκέντρωτος, Ευλογημένε, δηλαδή ο νους».

«Ακόμη και τον δυσσυγκέντρωτο τον συγκεντρώνουν,
αυτοί που χαίρονται στη γαλήνη των ικανοτήτων·
αυτοί, αφού κόψουν το δίχτυ του θανάτου,
οι ευγενείς προχωρούν, Κάμαντα».

«Δυσπρόσιτη, Ευλογημένε, η ανώμαλη οδός».

«Ακόμη και στη δυσπρόσιτη, ανώμαλη, οι ευγενείς προχωρούν, Κάμαντα·
οι μη ευγενείς στην ανώμαλη οδό, πέφτουν με το κεφάλι κάτω·
για τους ευγενείς η οδός είναι ομαλή, διότι οι ευγενείς είναι ομαλοί στο
ανώμαλο».

7. Ομιλία με τον Παντσάλατσάντα

88. Προέλευση στη Σαβάττι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Παντσαλατσάντα, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Μέσα στον εγκλεισμό πράγματι χώρο βρήκε, αυτός με την ευρεία σοφία·
αυτός που ανακάλυψε τη διαλογιστική έκσταση, ο Φωτισμένος, ο άριστος των
αποσυρμένων, ο σοφός».

«Ακόμη και μέσα στον εγκλεισμό βρίσκουν,
τη Διδασκαλία για την επίτευξη του Νιμπάνα·
αυτοί που απέκτησαν τη μνήμη,
αυτοί είναι πλήρως αυτοσυγκεντρωμένοι».

8. Ομιλία με τον Τάγιανα

89. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε ο Τάγιανα, ο νεαρός θεός, πρώην ιδρυτής
αίρεσης, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας
ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε
σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο
Τάγιανα, ο νεαρός θεός, είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Κόψε το ρεύμα με προσπάθεια, απομάκρυνε τις ηδονές, βραχμάνε·
χωρίς να εγκαταλείψει τις ηδονές, ο σοφός δεν επιτυγχάνει την ενότητα.

Αν κάποιος θα έκανε, ας το κάνει, ας προσπαθήσει σταθερά·
διότι η χαλαρή αναχώρηση σκορπίζει περισσότερη σκόνη.

Η ανάρμοστη πράξη που δεν έγινε είναι καλύτερη, η ανάρμοστη πράξη καίει
αργότερα·

και η καλή πράξη που έγινε είναι καλύτερη, την οποία κάνοντας δεν μετανιώνει.

Όπως το γρασίδι κούσα που πιάστηκε λάθος, κόβει ακριβώς το χέρι· ο ασκητισμός που ασκείται λάθος, σέρνει στην κόλαση.

Οποιαδήποτε χαλαρή πράξη, και οποιαδήποτε μολυσμένη ασκητική πρακτική· η αμφίβολη άγια ζωή, αυτή δεν έχει μεγάλο καρπό.»

Αυτά είπε ο Τάγιανα, ο νεαρός θεός· αφού είπε αυτά, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, ο νεαρός θεός που ονομάζεται Τάγιανα, πρώην ιδρυτής αίρεσης, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε εμένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, μοναχοί, ο Τάγιανα, ο νεαρός θεός, είπε αυτούς τους στίχους κοντά μου:

«Κόψε το ρεύμα με προσπάθεια, απομάκρυνε τις ηδονές, βραχμάνε· χωρίς να εγκαταλείψει τις ηδονές, ο σοφός δεν επιτυγχάνει την ενότητα.

Αν κάποιος θα έκανε, ας το κάνει, ας προσπαθήσει σταθερά· διότι η χαλαρή αναχώρηση σκορπίζει περισσότερη σκόνη.

Η ανάρμοστη πράξη που δεν έγινε είναι καλύτερη, η ανάρμοστη πράξη καίει αργότερα· και η καλή πράξη που έγινε είναι καλύτερη, την οποία κάνοντας δεν μετανιώνει.

Όπως το γρασίδι κούσα που πιάστηκε λάθος, κόβει ακριβώς το χέρι· ο ασκητισμός που ασκείται λάθος, σέρνει στην κόλαση.

Οποιαδήποτε χαλαρή πράξη, και οποιαδήποτε μολυσμένη ασκητική πρακτική· η αμφίβολη άγια ζωή, αυτή δεν έχει μεγάλο καρπό.»

Αυτά είπε, μοναχοί, ο νεαρός θεός Τάγιανα, και αφού τα είπε αυτά, αφού μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε εκεί ακριβώς. Μάθετε, μοναχοί, τους στίχους του Τάγιανα· εκμάθετε, μοναχοί, τους στίχους του Τάγιανα· διατηρήστε, μοναχοί, τους στίχους του Τάγιανα. Οι στίχοι του Τάγιανα, μοναχοί, είναι ωφέλιμοι, θεμελιώδεις για την άγια ζωή».

9. Ομιλία με τον Τσαντίμα

90. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο ο νεαρός θεός Τσαντιμά είχε συλληφθεί από τον Ράχου, τον άρχοντα των τιτάνων. Τότε ο νεαρός θεός Τσαντιμά, αναθυμούμενος τον Ευλογημένο, εκείνη τη στιγμή είπε αυτόν τον στίχο:

«Τιμή σε σένα, Βούδα, ήρωα· είσαι πλήρως απελευθερωμένος παντού· έχω περιπέσει σε εγκλεισμό· γίνε καταφύγιο για μένα».

Τότε ο Ευλογημένος, σχετικά με τον νεαρό θεό Τσαντιμά, απευθύνθηκε στον Ράχου, τον άρχοντα των τιτάνων, με στίχο:

«Στον Τατχάγκατα, τον Άξιο, η σελήνη κατέφυγε ως καταφύγιο·
Ράχου, απελευθέρωσε τη σελήνη· οι Βούδες έχουν συμπόνια για τον κόσμο».

Τότε ο Ράχου, ο άρχοντας των τιτάνων, αφού απελευθέρωσε τον νεαρό θεό Τσαντιμά, βιαστικά πήγε εκεί όπου ήταν ο Βεπατσιτί, ο άρχοντας των τιτάνων· αφού πλησίασε, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, στάθηκε στο πλάι. Στον Ράχου, τον άρχοντα των τιτάνων, που στεκόταν στο πλάι, ο Βεπατσιτί, ο άρχοντας των τιτάνων, απευθύνθηκε με στίχο:

«Γιατί λοιπόν βιαστικά, Ράχου, απελευθέρωσες τη σελήνη;
Γιατί ήρθες ταραγμένος, γιατί στέκεσαι σαν φοβισμένος;»

«Σε επτά κομμάτια θα έσπαγε το κεφάλι μου, ζωντανός δεν θα είχα ευτυχία·
επειδή με στίχο του Βούδα επικλήθηκα, αν δεν απελευθέρωνα τη σελήνη».

10. Ομιλία με τον Σούριγια

91. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο ο νεαρός θεός Σούριγια είχε συλληφθεί από τον Ράχου, τον άρχοντα των τιτάνων. Τότε ο νεαρός θεός Σούριγια, αναθυμούμενος τον Ευλογημένο, εκείνη τη στιγμή είπε αυτόν τον στίχο:

«Τιμή σε σένα, Βούδα, ήρωα· είσαι πλήρως απελευθερωμένος παντού·
έχω περιπέσει σε εγκλεισμό· γίνε καταφύγιο για μένα».

Τότε ο Ευλογημένος, σχετικά με τον νεαρό θεό Σούριγια, απευθύνθηκε στον Ράχου, τον άρχοντα των τιτάνων, με στίχους:

«Στον Τατχάγκατα, τον Άξιο, ο ήλιος κατέφυγε ως καταφύγιο·
Ράχου, απελευθέρωσε τον ήλιο· οι Βούδες έχουν συμπόνια για τον κόσμο.

Αυτός που στο σκοτάδι, στο σκότος, φέρνει φως,
ο λαμπερός, ο δισκοειδής, με έντονη λάμψη·
μην καταπιείς, Ράχου, αυτόν που κινείται στον ουρανό·
τη γενιά μου, Ράχου, απελευθέρωσε τον ήλιο».

Τότε ο Ράχου, ο άρχοντας των τιτάνων, αφού απελευθέρωσε τον νεαρό θεό Σούριγια, βιαστικά πήγε εκεί όπου ήταν ο Βεπατσιτί, ο άρχοντας των τιτάνων· αφού πλησίασε, ταραγμένος, με τις τρίχες του ανασηκωμένες, στάθηκε στο πλάι. Στον Ράχου, τον άρχοντα των τιτάνων, που στεκόταν στο πλάι, ο Βεπατσιτί, ο άρχοντας των τιτάνων, απευθύνθηκε με στίχο:

«Γιατί λοιπόν βιαστικά, Ράχου, απελευθέρωσες τον ήλιο;
Γιατί ήρθες ταραγμένος, γιατί στέκεσαι σαν φοβισμένος;»

«Σε επτά κομμάτια θα έσπαγε το κεφάλι μου, ζωντανός δεν θα είχα ευτυχία·
επειδή με στίχο του Βούδα επικλήθηκα, αν δεν απελευθέρωνα τον ήλιο».

Το πρώτο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο Κάσσαπα και Μάγκα και, Μάγκαντα, Ντάμαλι, Κάμαντα·
Παντσαλατσάντα, Τάγιανα, με σελήνη και ήλιο αυτά τα δέκα.

2. Το κεφάλαιο με τον Ανάτχαπίντικα

1. Ομιλία με τον Τσαντίμασα

92. Προέλευση στη Σαβάττι. Τότε ο Τσαντίμασα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Τσαντίμασα, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτοί θα πάνε με ασφάλεια, όπως ελάφια σε άνυδρη ορεινή κοιλάδα·
έχοντας επιτύχει τις διαλογιστικές εκστάσεις, ενωμένοι, συνετοί, με
επίγνωση.»

«Αυτοί θα πάνε στην άλλη όχθη, όπως ψάρι που σπάει το δίχτυ·
έχοντας επιτύχει τις διαλογιστικές εκστάσεις, επιμελείς, εγκαταλείποντας τη
διαμάχη.»

2. Η ομιλία για τον Βέντου

93. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Βέντου, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Ευτυχισμένοι πράγματι είναι εκείνοι οι άνθρωποι, που υπηρέτησαν τον
Καλότυχο·
αφοσιωμένοι στη διδασκαλία του Γκοτάμα, επιμελείς ας εξασκούνται.»

«Αυτοί που στα λόγια μου τα διδαγμένα,
εξασκούνται, οι διαλογιστές·
την κατάλληλη ώρα αυτοί μη αμελώντας,
δεν θα είναι υπό την εξουσία του θανάτου.»

3. Η ομιλία για τον Ντιγκαλάττι

94. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Τότε ο Ντιγκαλάττι, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το Άλσος των Μπαμπού, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Ντιγκαλάττι, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Ένας μοναχός θα ήταν διαλογιστής με απελευθερωμένο νου,
αν επιθυμεί την επίτευξη της καρδιάς·
γνωρίζοντας την έγερση και παρακμή του κόσμου,
με καθαρό νου, ανεξάρτητος, αυτό είναι το όφελός του.»

4. Η ομιλία για τον κήπο της ευφροσύνης

95. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Νάντανα, ο νεαρός θεός, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Σε ρωτώ, Γκόταμα ευρείας σοφίας,
η γνώση και ενόραση του Ευλογημένου είναι ανεμπόδιση·
τι είδους άτομο αποκαλούν ηθικό,
τι είδους άτομο αποκαλούν σοφό·
τι είδους άτομο ζει έχοντας υπερβεί τον πόνο,
τι είδους άτομο τιμούν οι θεότητες;»

«Όποιος είναι ηθικός, σοφός, με αναπτυγμένο εαυτό,
αυτοσυγκεντρωμένος, χαίρων στη διαλογιστική έκσταση, με επίγνωση·
όλες οι λύπες του έχουν εξαφανιστεί, έχουν εγκαταλειφθεί,
έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, φέρει το τελευταίο σώμα.

Τέτοιον αποκαλούν ηθικό,
τέτοιον αποκαλούν σοφό·
τέτοιος ζει έχοντας υπερβεί τον πόνο,
τέτοιον τιμούν οι θεότητες.»

5. Η ομιλία για τον Τσαντάνα

96. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Τσαντάνα, ο νεαρός θεός, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Πώς διαβαίνει κανείς τη νοητική πλημμύρα, νύχτα και μέρα χωρίς λήθαργο;
Χωρίς στήριγμα, χωρίς λαβή, ποιος δεν βυθίζεται στο βάθος;»

«Αυτός που είναι πάντα τέλειος στην ηθική, σοφός, καλά
αυτοσυγκεντρωμένος·
καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, αποφασισμένος, διαβαίνει τη νοητική
πλημμύρα που είναι δύσκολο να διαβεί.

«Απέχοντας από την ηδονική αντίληψη, έχοντας υπερβεί τους νοητικούς
δεσμούς της λεπτοφυούς υλικής ύπαρξης·
με εξαλειμμένη την απόλαυση και τη λαγνεία, αυτός δεν βυθίζεται στο
βάθος.»

6. Η ομιλία για τον Βασουντάττα

97. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Βασουντάττα, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Σαν από ακόντιο χτυπημένος, σαν να καίγεται το κεφάλι του·
για την εγκατάλειψη του ηδονικού πάθους, μνήμων ο μοναχός ας
περιπλανιέται».

«Σαν από ακόντιο χτυπημένος, σαν να καίγεται το κεφάλι του·
για την εγκατάλειψη της άποψης περί ταυτότητας, μνήμων ο μοναχός ας
περιπλανιέται».

7. Η ομιλία για τον Σουμπράχμα

98. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Σουμπράχμα, ο νεαρός θεός, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Πάντα τρομαγμένη αυτή η συνείδηση, πάντα ταραγμένος αυτός ο νους·
για δυσκολίες που δεν έχουν εγερθεί, και επίσης για αυτές που έχουν
προκύψει·
αν υπάρχει κάτι χωρίς τρόμο, πες μου αυτό που ρωτήθηκες».

«Όχι αλλού παρά από τη φώτιση και τον αυστηρό ασκητισμό, όχι αλλού παρά
από την αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων·
όχι αλλού παρά από την πλήρη απάντηση, δεν βλέπω ασφάλεια για τα έμβια
όντα».

«Αυτά είπε... κ.λπ... εξαφανίστηκε εκεί ακριβώς».

8. Η ομιλία για τον Κακούντα

99. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σακέτα, στο δάσος
Αντζάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα
είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το δάσος Αντζάνα,
πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και
στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, είπε στον
Ευλογημένο: «Χαίρεσαι, ασκητή;» «Τι έχοντας αποκτήσει, φίλε;» «Τότε λοιπόν,
ασκητή, θλίβεσαι;» «Τι έχοντας χάσει, φίλε;» «Τότε λοιπόν, ασκητή, ούτε χαίρεσαι
ούτε θλίβεσαι;» «Ναι, φίλε».

«Μήπως εσύ είσαι χωρίς δυστυχία, μοναχέ, μήπως απόλαυση δεν υπάρχει;
Μήπως εσένα που κάθεσαι μόνος, η δυσαρέσκεια δεν σε κατακλύζει;»

«Χωρίς δυστυχία πράγματι είμαι εγώ, δαίμονα, και επίσης απόλαυση δεν
υπάρχει·
και επίσης εμένα που κάθομαι μόνος, η δυσαρέσκεια δεν με κατακλύζει».

«Πώς εσύ είσαι χωρίς δυστυχία, μοναχέ, πώς απόλαυση δεν υπάρχει;
Πώς εσένα που κάθεσαι μόνος, η δυσαρέσκεια δεν σε κατακλύζει;»

«Σε αυτόν που έχει γεννηθεί στη δυστυχία πράγματι υπάρχει απόλαυση, σε
αυτόν που έχει γεννηθεί στην απόλαυση πράγματι υπάρχει δυστυχία·
χωρίς απόλαυση, χωρίς δυστυχία ο μοναχός, έτσι να γνωρίζεις, φίλε».

«Μετά από πολύ καιρό πράγματι βλέπω βραχμάνο που έχει επιτύχει το τελικό
Νιμπάνα·
χωρίς απόλαυση, χωρίς δυστυχία μοναχό, αυτόν που έχει διαβεί την
προσκόλληση στον κόσμο».

9. Η ομιλία για τον Ούτταρα

100. Προέλευση στη Ρατζαγκάχα. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Ούτταρα, ο νεαρός
θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Η ζωή οδηγείται προς το τέλος, η διάρκειά της είναι σύντομη,
για αυτόν που οδηγήθηκε στο γήρας δεν υπάρχει προστασία·

βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο,
ας κάνει κανείς αξιέπαινες πράξεις που φέρνουν ευτυχία».

«Η ζωή οδηγείται προς το τέλος, η διάρκειά της είναι σύντομη,
για αυτόν που οδηγήθηκε στο γήρας δεν υπάρχει προστασία·
βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο,
ας εγκαταλείψει τα κοσμικά δελεάσματα, επιθυμώντας την ειρήνη».

10. Η ομιλία για τον Ανατχαπίντικα

101. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Ανάθαπίντικα, ο νεαρός θεός, είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτό πράγματι είναι το άλσος του Τζέτα, που συχνάζεται από την Κοινότητα των σοφών·
κατοικημένο από τον βασιλιά της Διδασκαλίας, που γεννά χαρά σε μένα.

«Η πράξη και η αληθινή γνώση και η Διδασκαλία, η ηθική και η άριστη ζωή·
με αυτά οι θνητοί εξαγνίζονται, όχι με το σόι ή τον πλούτο.

«Γι' αυτό ο σοφός άνθρωπος, βλέποντας το καλό του εαυτού του·
ας εξετάζει συνετά τη Διδασκαλία, έτσι εκεί εξαγνίζεται.

«Όπως ο Σαριπούττα στη σοφία, στην ηθική και στη γαλήνη·
ακόμη και ένας μοναχός που έχει υπερβεί, αυτό θα ήταν το ανώτατο».

Αυτά είπε ο Ανάθαπίντικα, ο νεαρός θεός. Αφού είπε αυτά, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, απευθύνθηκε στους μοναχούς:
«Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, κάποιος νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε εμένα·
αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, μοναχοί, εκείνος ο νεαρός θεός είπε αυτούς τους στίχους κοντά μου:

«Αυτό πράγματι είναι το άλσος του Τζέτα, που συχνάζεται από την Κοινότητα των σοφών·
κατοικημένο από τον βασιλιά της Διδασκαλίας, που γεννά χαρά σε μένα.

«Η πράξη και η αληθινή γνώση και η Διδασκαλία, η ηθική και η άριστη ζωή·
με αυτά οι θνητοί εξαγνίζονται, όχι με το σόι ή τον πλούτο.

«Γι' αυτό ο σοφός άνθρωπος, βλέποντας το καλό του εαυτού του·
ας εξετάζει συνετά τη Διδασκαλία, έτσι εκεί εξαγνίζεται.

«Όπως ο Σαριπούττα στη σοφία, στην ηθική και στη γαλήνη·
ακόμη και ένας μοναχός που έχει υπερβεί, αυτό θα ήταν το ανώτατο».

Αυτά είπε, μοναχοί, εκείνος ο νεαρός θεός. Αφού είπε αυτά, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός λοιπόν σίγουρα, σεβάσμιε κύριε, θα είναι ο Ανάθαπίντικα, ο νεαρός θεός. Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα είχε απόλυτη πίστη στον σεβάσμιο Σαριπούττα». «Καλώς, καλώς, Άναντα, ό,τι, Άναντα, μπορεί να επιτευχθεί με τη λογική, αυτό έχει επιτευχθεί από σένα. Ο Ανάθαπίντικα πράγματι είναι αυτός, Άναντα, ο νεαρός θεός».

Το κεφάλαιο του Ανάθαπιντίκα είναι το δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τσαντίμασα και Βέντου και, Ντιγκαλάττχι και Νάντανα·
Τσαντάνα και Βασουντάττα και, Σουμπράχμα και με τον Κακούντα·
Ούτταρα ένατος ειπώθηκε, δέκατος ο Ανατχαπίντικα.

3. Το κεφάλαιο για διαφόρους Σεκταριστές

1. Η ομιλία για τον Σίβα

102. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο Σίβα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Σίβα, ο νεαρός θεός, είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, γίνεται κανείς καλύτερος, όχι χειρότερος.

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, αποκτάται σοφία, όχι από αλλού.

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, δεν θρηνεί κανείς ανάμεσα στους θρηνούντες.

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, λάμπει κανείς ανάμεσα στους συγγενείς.

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, τα όντα πηγαίνουν σε καλό προορισμό.

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·

γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, τα όντα παραμένουν σε διαρκή ευτυχία.»

Τότε ο Ευλογημένος απάντησε στον Σίβα, τον νεαρό θεό, με στίχο:

«Με τους αγαθούς μόνο να συναναστρέφesai, με τους αγαθούς να κάνεις φιλία·
γνωρίζοντας την Άριστη Διδασκαλία των αγαθών, απελευθερώνεται κανείς από κάθε δυστυχία.»

2. Η ομιλία για τον Κχέμα

103. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Κχέμα, ο νεαρός θεός, είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Περιφέρονται οι ανόητοι, οι άφρονες, με τον εαυτό τους σαν εχθρό·
κάνοντας κακόβουλη πράξη, που έχει πικρό καρπό.

Δεν είναι καλή εκείνη η πράξη που έγινε, την οποία κάνοντας μετανιώνει·
της οποίας με δακρυσμένο πρόσωπο κλαίγοντας, βιώνει το επακόλουθο.

Και εκείνη η πράξη που έγινε είναι καλή, την οποία κάνοντας δεν μετανιώνει·
της οποίας ικανοποιημένος, χαρούμενος, βιώνει το επακόλουθο.

Εκ των προτέρων ας κάνει κανείς εκείνο, που γνωρίζει ότι είναι για την
ωφέλεια του εαυτού του·
όχι με τη σκέψη του αμαξά, ο σοφός ας προσπαθεί με σύνεση.

Όπως ο αμαξάς, αφήνοντας τον λείο, ομαλό κεντρικό δρόμο·
ανεβαίνοντας σε ανώμαλη οδό, σκέφτεται σαν να του έσπασε ο άξονας.

Έτσι αποχωρώντας από τη Διδασκαλία, ακολουθώντας το άδικο·
ο ανόητος φτάνοντας στο στόμα του θανάτου, σκέφτεται σαν να του έσπασε
ο άξονας».

3. Η ομιλία για τον Σερί

104. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Σερί, ο νεαρός θεός, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Την τροφή ακριβώς απολαμβάνουν, και οι δύο, θεοί και άνθρωποι·
τότε ποιος είναι εκείνος ο δαίμονας, που δεν απολαμβάνει την τροφή;»

«Αυτοί που τη δίνουν με πίστη, με γαλήνιο νου·
αυτή ακριβώς η τροφή τον ακολουθεί, σε αυτόν τον κόσμο και στον άλλο.

«Για αυτό, αφού απομακρύνει την τσιγκουνιά, ας δίνει δωρεά αυτός που
υπερνικά τον ρύπο·
οι αξιέπαινες πράξεις στον μεταθανάτιο κόσμο, γίνονται υποστήριξη για τα
έμβια όντα».

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο -

«Αυτοί που τη δίνουν με πίστη, με γαλήνιο νου·
αυτή ακριβώς η τροφή τον ακολουθεί, σε αυτόν τον κόσμο και στον άλλο.

«Για αυτό, αφού απομακρύνει την τσιγκουνιά, ας δίνει δωρεά αυτός που υπερνικά τον ρύπο·
οι αξιέπαινες πράξεις στον μεταθανάτιο κόσμο, γίνονται υποστήριξη για τα έμβια όντα».

«Κάποτε στο παρελθόν, σεβάσμιε κύριε, ήμουν βασιλιάς ονόματι Σιρί, δωρητής, κύριος της δωρεάς, που επαινούσε τη δωρεά. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, στις τέσσερις πύλες δινόταν δωρεά σε ασκητές, βραχμάνους, φτωχούς, ταξιδιώτες, επαίτες και ζητιάνους. Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο γυναικωνίτης με πλησίασε και είπε αυτό: 'Στη Μεγαλειότητά σας δίνεται δωρεά· σε εμάς δεν δίνεται δωρεά. Καλώς, κι εμείς στηριζόμενοι στη Μεγαλειότητά σας να δίνουμε δωρεές, να κάνουμε αξιέπαινες πράξεις'. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Εγώ είμαι δωρητής, κύριος της δωρεάς, που επαινώ τη δωρεά. Σε αυτούς που λένε «θα δώσουμε δωρεά», τι θα μπορούσα να πω; 'Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, έδωσα την πρώτη πύλη στον γυναικωνίτη. Εκεί δινόταν η δωρεά του γυναικωνίτη· η δική μου δωρεά υποχώρησε.

«Τότε, σεβάσμιε κύριε, οι πολεμιστές που με ακολουθούσαν με πλησίασαν και είπαν αυτό: 'Στη Μεγαλειότητά σας δίνεται δωρεά· στον γυναικωνίτη δίνεται δωρεά· σε εμάς δεν δίνεται δωρεά. Καλώς, κι εμείς στηριζόμενοι στη Μεγαλειότητά σας να δίνουμε δωρεές, να κάνουμε αξιέπαινες πράξεις'. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Εγώ είμαι δωρητής, κύριος της δωρεάς, που επαινώ τη δωρεά. Σε αυτούς που λένε «θα δώσουμε δωρεά», τι θα μπορούσα να πω; 'Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, έδωσα τη δεύτερη πύλη στους πολεμιστές που με ακολουθούσαν. Εκεί δινόταν η δωρεά των πολεμιστών που με ακολουθούσαν, η δική μου δωρεά υποχώρησε.

«Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο στρατός με πλησίασε και είπε αυτό: 'Στη Μεγαλειότητά σας δίνεται δωρεά· στον γυναικωνίτη δίνεται δωρεά· στους πολεμιστές που ακολουθούν τον βασιλιά δίνεται δωρεά· σε εμάς δεν δίνεται δωρεά. Καλώς, κι εμείς στηριζόμενοι στη Μεγαλειότητά σας να δίνουμε δωρεές, να κάνουμε αξιέπαινες πράξεις'. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Εγώ είμαι δωρητής, κύριος της δωρεάς, που επαινώ τη δωρεά. Σε αυτούς που λένε «θα δώσουμε δωρεά», τι θα μπορούσα να πω; 'Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, έδωσα την τρίτη πύλη στον στρατό. Εκεί στον στρατό δινόταν δωρεά, η δική μου δωρεά μειώθηκε.

«Τότε, σεβάσμιε κύριε, οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες με πλησίασαν και είπαν αυτό: 'Στη Μεγαλειότητά σας δίνεται δωρεά· στον γυναικωνίτη δίνεται δωρεά· στους πολεμιστές που ακολουθούν τον βασιλιά δίνεται δωρεά· στον στρατό δίνεται δωρεά· σε εμάς δεν δίνεται δωρεά. Καλώς, κι εμείς στηριζόμενοι στη Μεγαλειότητά σας να δίνουμε δωρεές, να κάνουμε αξιέπαινες πράξεις'. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Εγώ είμαι δωρητής, κύριος της δωρεάς, που επαινώ τη δωρεά. Σε αυτούς που λένε «θα δώσουμε δωρεά», τι θα μπορούσα να πω; 'Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, έδωσα την τέταρτη πύλη στους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες. Εκεί στους βραχμάνους και τους οικοδεσπότες δινόταν δωρεά, η δική μου δωρεά μειώθηκε.

«Τότε, σεβάσμιε κύριε, άνθρωποι με πλησίασαν και είπαν αυτό: "Τώρα πια καμία δωρεά δεν δίνεται στη Μεγαλειότητά σας". Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, είπα σε εκείνους τους ανθρώπους: "Τότε λοιπόν, φίλοι, όποιο εισόδημα παράγεται στις εξωτερικές επαρχίες, από αυτό το μισό να εισάγετε στο εσωτερικό παλάτι, και το μισό εκεί ακριβώς να δίνετε ως δωρεά σε ασκητές, βραχμάνους, φτωχούς, ταξιδιώτες, επαίτες και ζητιάνους". Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, των αξιέπαινων πράξεων που έγιναν για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, των καλών νοητικών καταστάσεων που έγιναν για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, δεν βρίσκω το όριο - ούτε "τόσες είναι οι αξιέπαινες πράξεις", ούτε "τόσο είναι το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων", ούτε "τόσο πρέπει να παραμείνω στον παράδεισο". Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο -

«Αυτοί που τη δίνουν με πίστη, με γαλήνιο νου·
αυτή ακριβώς η τροφή τον ακολουθεί, σε αυτόν τον κόσμο και στον άλλο.

«Για αυτό, αφού απομακρύνει την τσιγκουνιά, ας δίνει δωρεά αυτός που υπερνικά τον ρύπο·
οι αξιέπαινες πράξεις στον μεταθανάτιο κόσμο, γίνονται υποστήριξη για τα έμβια όντα».

4. Η ομιλία για τον Γκατίκαρα

105. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Γκατίκαρα, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Στην Αβίχα αναγεννήθηκαν, απελευθερωμένοι επτά μοναχοί·
με εξάλειμμένο πάθος και μίσος, έχουν διαβεί την προσκόλληση στον κόσμο».

«Ποιοι είναι αυτοί που διέβησαν το βάλτο, το βασίλειο του θανάτου τόσο δύσκολο να διαβεί;
Ποιοι αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, ξεπέρασαν τις θεϊκές δεσμεύσεις;»

«Ο Ουπάκα και ο Παλαγκάντα, και ο Πουκκουσάτι, αυτοί οι τρεις·
ο Μπαντίγια και ο Κχαντάντεβα, και ο Μπαχουράγγι και ο Σανγκίγια·
αυτοί αφήνοντας το ανθρώπινο σώμα, ξεπέρασαν τις θεϊκές δεσμεύσεις».

«Επιδέξια μιλάς γι' αυτούς, που εγκατέλειψαν τις παγίδες του Μάρα·
τίνος τη Διδασκαλία γνωρίζοντας, έκοψαν τα δεσμά της ύπαρξης;»

«Όχι αλλού παρά από τον Ευλογημένο, όχι αλλού παρά από τη Διδαχή σου·
του οποίου τη Διδασκαλία γνωρίζοντας, έκοψαν τα δεσμά της ύπαρξης.

«Όπου η νοητικότητα και η υλικότητα, παύουν εντελώς·
αυτή τη Διδασκαλία σου γνωρίζοντας εδώ, έκοψαν τα δεσμά της ύπαρξης».

«Βαθιά ομιλία μιλάς, δύσκολη να κατανοηθεί, πολύ δύσκολη να συλληφθεί·
τίνος τη Διδασκαλία γνωρίζοντας, μιλάς τέτοια ομιλία;»

«Αγγειοπλάστης ήμουν παλιά, στη Βεκαλίνγκα κατασκευαστής δοχείων·
φροντιστής μητέρας και πατέρα ήμουν, λαϊκός ακόλουθος του Κάσσαπα.

«Απέχοντας από τη συνουσία, ασκούμενος στην άγια ζωή, πνευματικός·
ήμουν συγχωριανός σου, ήμουν παλιά φίλος σου.

«Εγώ αυτούς τους γνωρίζω, τους επτά απελευθερωμένους μοναχούς·
με εξαλειμμένο πάθος και μίσος, που έχουν διαβεί την προσκόλληση στον
κόσμο».

«Έτσι ήταν τότε, όπως λες, Μπαγγάβα·
αγγειοπλάστης ήσουν παλιά, στη Βεκαλίνγκα κατασκευαστής δοχείων.

«Φροντιστής μητέρας και πατέρα ήσουν, λαϊκός ακόλουθος του Κάσσαπα·
απέχοντας από τη συνουσία, ασκούμενος στην άγια ζωή, πνευματικός·
ήσουν συγχωριανός μου, ήσουν παλιά φίλος μου».

«Έτσι ήταν η συνάντηση παλιών συντρόφων·
και των δύο με αναπτυγμένο εαυτό, που φέρουν το τελευταίο σώμα».

5. Η ομιλία για τον Τζάντου

106. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε αρκετοί μοναχοί διέμεναν στους Κοσάλα, στις
πλαγιές των Ιμαλαίων, σε μια καλύβα στο δάσος, ανήσυχoi, αλαζονικοί, επιπόλαιοι,
με σκληρά λόγια, με ασυγκράτητη ομιλία, επιλήσμονες, χωρίς πλήρη επίγνωση, μη
αυτοσυγκεντρωμένοι, με περιπλανώμενο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες.

Τότε ο νεαρός θεός Τζάντου, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, τη δέκατη
πέμπτη, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού τους πλησίασε, απευθύνθηκε
στους μοναχούς με στίχους:

«Ευτυχισμένοι ζούσαν παλιά οι μοναχοί, οι μαθητές του Γκόταμα·
χωρίς πόθο αναζητούσαν προσφερόμενη τροφή, χωρίς πόθο για κατοικία·
γνωρίζοντας την παροδικότητα στον κόσμο, έθεσαν τέρμα στον πόνο.

«Κάνοντας τους εαυτούς τους δυσκολοσυντήρητους, σαν αρχηγοί χωριού στο
χωριό·
τρώγοντας και τρώγοντας ξαπλώνουν, μαγεμένοι στα σπίτια άλλων.

«Αφού χαιρετήσω την Κοινότητα με ενωμένες παλάμες, σε κάποιους εδώ λέω·
απορριμμένοι, απροστάτευτοι αυτοί, όπως τα φαντάσματα έτσι είναι αυτοί.

«Όσοι αμελείς διαμένουν, σε αυτούς αναφερόμενος μίλησα·
όσοι επιμελείς διαμένουν, σε αυτούς αποδίδουμε τιμή».

6. Η ομιλία για τον Ροχιτάσσα

107. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Ροχιτάσσα, ο νεαρός
θεός, είπε στον Ευλογημένο: «Εκεί όπου, σεβάσμιε κύριε, δεν γεννιέται κανείς, δεν
γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, είναι άραγε δυνατόν,
σεβάσμιε κύριε, με το περπάτημα να γνωρίσει κανείς ή να δει ή να φτάσει στο τέλος
του κόσμου;» «Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν
αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να
γνωριστεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα».

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο - 'Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωρισθεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα'.

«Κάποτε στο παρελθόν, σεβάσμιε κύριε, ήμουν σοφός ονόματι Ροχιτάσσα, γιος του Μπότζα, κάτοχος υπερφυσικής δύναμης, ικανός να πετώ στον αέρα. Τέτοια ήταν η ταχύτητά μου, σεβάσμιε κύριε· όπως ακριβώς ένας τοξότης με δυνατό τόξο, καλά εκπαιδευμένος, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη ικανότητα, με αποδεδειγμένη στόχευση, με ελαφρύ βέλος θα εκτόξευε χωρίς δυσκολία οριζοντίως τη σκιά ενός φοίνικα. Τέτοιο ήταν το βήμα μου, σεβάσμιε κύριε· όπως ακριβώς από τον ανατολικό ωκεανό στον δυτικό ωκεανό. Τέτοια επιθυμία εγέρθηκε σε μένα, σεβάσμιε κύριε - 'Εγώ με το περπάτημα θα φτάσω στο τέλος του κόσμου'. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, προικισμένος με τέτοια ταχύτητα και με τέτοιο βήμα, εκτός από το φαγητό, το ποτό, τη μάσηση και τη γεύση, εκτός από την αφόδευση και την ούρηση, εκτός από την αποδίωξη της υπνηλίας και της κούρασης, με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, ζώντας εκατό χρόνια, ταξιδεύοντας εκατό χρόνια, χωρίς να φτάσω στο τέλος του κόσμου, πέθανα στο ενδιάμεσο.

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο καλά ειπωμένο είναι αυτό, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο - 'Εκεί όπου, φίλε, δεν γεννιέται κανείς, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, δεν λέω ότι αυτό το τέλος του κόσμου μπορεί να γνωρισθεί ή να ιδωθεί ή να επιτευχθεί με το περπάτημα'».

«Εγώ όμως, φίλε, δεν λέω ότι χωρίς να φτάσει κανείς στο τέλος του κόσμου υπάρχει τερματισμός της δυστυχίας. Αλλά, φίλε, σε αυτό ακριβώς το σώμα μιας οργιάς με αντίληψη και νου, διακηρύσσω τον κόσμο και την προέλευση του κόσμου και την παύση του κόσμου και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του κόσμου.

«Με το περπάτημα δεν μπορεί να επιτευχθεί το τέλος του κόσμου ποτέ· και χωρίς να φτάσει κανείς στο τέλος του κόσμου, δεν υπάρχει απελευθέρωση από τη δυστυχία.

«Για αυτό πράγματι ο σοφός γνώστης του κόσμου, αυτός που έφτασε στο τέλος του κόσμου, που ολοκλήρωσε την άγια ζωή· γνωρίζοντας το τέλος του κόσμου, αυτός που κατευνάστηκε, δεν ποθεί αυτόν τον κόσμο ούτε τον άλλο».

7. Η ομιλία για τον Νάντα

108. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Νάντα, ο νεαρός θεός, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Οι χρόνοι περνούν, οι νύχτες τρέχουν,
οι φάσεις της ηλικίας σταδιακά εγκαταλείπουν·
βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο,
ας κάνει κανείς αξιέπαινες πράξεις που φέρνουν ευτυχία».

«Οι χρόνοι περνούν, οι νύχτες τρέχουν,
οι φάσεις της ηλικίας σταδιακά εγκαταλείπουν·

βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο στον θάνατο,
ας εγκαταλείψει τα κοσμικά δελεάσματα, επιθυμώντας την ειρήνη».

8. Η ομιλία για τον Ναντιβισάλα

109. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Ναντιβισάλα, ο νεαρός θεός, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Με τέσσερις τροχούς και εννέα θύρες, γεμάτο, συνδεδεμένο με απληστία·
γεννημένο στη λάσπη, μεγάλε ήρωα, πώς θα υπάρξει διέξοδος;»

«Αφού κόψει τη μνησικακία και τη δίψα, την επιθυμία και την κακόβουλη
απληστία·
ξεριζώνοντας την επιθυμία μαζί με τη ρίζα της, έτσι θα υπάρξει διέξοδος».

9. Η ομιλία για τον Σουσίμα

110. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Σου αρέσει λοιπόν και εσένα, Άναντα, ο Σαριπούττα;»

«Ποιος άραγε, σεβάσμιε κύριε, που δεν είναι ανόητος, που δεν έχει μίσος, που δεν έχει αυταπάτη, που δεν έχει διεστραμμένο νου, δεν θα του άρεσε ο σεβάσμιος Σαριπούττα; Σοφός, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Με μεγάλη σοφία, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Με ευρεία σοφία, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Με χαρούμενη σοφία, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Με ταχεία σοφία, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Με οξεία σοφία, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Με διεισδυτική σοφία, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Με λίγες επιθυμίες, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Ικανοποιημένος, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Απομονωμένος, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Χωρίς συναναστροφές, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Διδάσκων, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Ανεκτικός στα λόγια, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Επιπλήττων, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Αποδοκιμάζων το κακό, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Ποιος άραγε, σεβάσμιε κύριε, που δεν είναι ανόητος, που δεν έχει μίσος, που δεν έχει αυταπάτη, που δεν έχει διεστραμμένο νου, δεν θα του άρεσε ο σεβάσμιος Σαριπούττα;»

«Έτσι είναι, Άναντα, έτσι είναι, Άναντα! Ποιος άραγε, Άναντα, που δεν είναι ανόητος, που δεν έχει μίσος, που δεν έχει αυταπάτη, που δεν έχει διεστραμμένο νου, δεν θα του άρεσε ο Σαριπούττα; Σοφός, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Με μεγάλη σοφία, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Με ευρεία σοφία, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Με χαρούμενη σοφία, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Με ταχεία σοφία, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Με οξεία σοφία, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Με διεισδυτική σοφία, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Με λίγες επιθυμίες, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Ικανοποιημένος, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Απομονωμένος, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Χωρίς συναναστροφές, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Διδάσκων, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα.

Ανεκτικός στα λόγια, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Επιπλήττων, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Αποδοκιμάζων το κακό, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα. Ποιος άραγε, Άναντα, που δεν είναι ανόητος, που δεν έχει μίσος, που δεν έχει αυταπάτη, που δεν έχει διεστραμμένο νου, δεν θα του άρεσε ο Σαριπούττα;»

Τότε ο Σουσίμα, ο νεαρός θεός, ενώ εκφωνούνταν ο έπαινος του σεβασμίου Σαριπούττα, περιτριγυρισμένος από μια μεγάλη ακολουθία νεαρών θεών, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Σουσίμα, ο νεαρός θεός, είπε στον Ευλογημένο:

«Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε. Σε ποιον πράγματι, σεβάσμιε κύριε, που δεν είναι αδαής, που δεν έχει μίσος, που δεν έχει αυταπάτη, που δεν έχει διαστρεβλωμένο νου, δεν θα άρεσε ο σεβάσμιος Σαριπούττα; Σοφός, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Με μεγάλη σοφία, σεβάσμιε κύριε, με ευρεία σοφία, σεβάσμιε κύριε, με χαρούμενη σοφία, σεβάσμιε κύριε, με ταχεία σοφία, σεβάσμιε κύριε, με οξεία σοφία, σεβάσμιε κύριε, με διεισδυτική σοφία, σεβάσμιε κύριε, με λίγες επιθυμίες, σεβάσμιε κύριε, ικανοποιημένος, σεβάσμιε κύριε, απομονωμένος, σεβάσμιε κύριε, χωρίς συναναστροφές, σεβάσμιε κύριε, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, σεβάσμιε κύριε, διδάσκων, σεβάσμιε κύριε, ανεκτικός στα λόγια, σεβάσμιε κύριε, κατήγορος, σεβάσμιε κύριε, επικριτής του κακού, σεβάσμιε κύριε, είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Σε ποιον πράγματι, σεβάσμιε κύριε, που δεν είναι αδαής, που δεν έχει μίσος, που δεν έχει αυταπάτη, που δεν έχει διαστρεβλωμένο νου, δεν θα άρεσε ο σεβάσμιος Σαριπούττα;

Κι εγώ πράγματι, σεβάσμιε κύριε, σε οποιαδήποτε συνέλευση νεαρών θεών πλησίασα, αυτόν ακριβώς τον ήχο ακούω επανειλημμένα: 'Σοφός είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα· με μεγάλη σοφία ο σεβάσμιος, με ευρεία σοφία ο σεβάσμιος, με χαρούμενη σοφία ο σεβάσμιος, με ταχεία σοφία ο σεβάσμιος, με οξεία σοφία ο σεβάσμιος, με διεισδυτική σοφία ο σεβάσμιος, με λίγες επιθυμίες ο σεβάσμιος, ικανοποιημένος ο σεβάσμιος, απομονωμένος ο σεβάσμιος, χωρίς συναναστροφές ο σεβάσμιος, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα ο σεβάσμιος, διδάσκων ο σεβάσμιος, ανεκτικός στα λόγια ο σεβάσμιος, κατήγορος ο σεβάσμιος, επικριτής του κακού ο σεβάσμιος Σαριπούττα'. Ποιος άραγε, σεβάσμιε κύριε, που δεν είναι ανόητος, που δεν έχει μίσος, που δεν έχει αυταπάτη, που δεν έχει διεστραμμένο νου, δεν θα του άρεσε ο σεβάσμιος Σαριπούττα;»

Τότε η ακολουθία νεαρών θεών του Σουσίμα, του νεαρού θεού, ενώ εκφωνούνταν ο έπαινος του σεβασμίου Σαριπούττα, ικανοποιημένη, χαρούμενη, γεμάτη αγαλλίαση και ευαρέσκεια, επέδειξε ποικίλες λάμψεις χρωμάτων.

Όπως ακριβώς ένα πολύτιμο πετράδι βηρύλλιο, όμορφο, γνήσιας ποιότητας, οκτάπλευρο, καλά επεξεργασμένο, τοποθετημένο σε μια ωχροκίτρινη μάλλινη κουβέρτα, λάμπει και θερμαίνει και ακτινοβολεί· έτσι ακριβώς η ακολουθία νεαρών θεών του Σουσίμα, του νεαρού θεού, ενώ εκφωνούνταν ο έπαινος του σεβασμίου Σαριπούττα, ικανοποιημένη, χαρούμενη, γεμάτη αγαλλίαση και ευαρέσκεια, επέδειξε ποικίλες λάμψεις χρωμάτων.

Όπως ακριβώς ένα χρυσό κόσμημα από χρυσάφι του ποταμού Τζάμπου, επεξεργασμένο από έναν επιδέξιο γιο χρυσοχόου, επιδέξιο στο στόμιο του καμινιού, τοποθετημένο σε μια ωχροκίτρινη μάλλινη κουβέρτα, λάμπει και θερμαίνει και

ακτινοβολεί· έτσι ακριβώς η ακολουθία νεαρών θεών του Σουσίμα, του νεαρού θεού, ενώ εκφωνούνταν ο έπαινος του σεβασμίου Σαριπούττα, ικανοποιημένη, χαρούμενη, γεμάτη αγαλλίαση και ευαρέσκεια, επέδειξε ποικίλες λάμπεις χρωμάτων.

Όπως ακριβώς κατά την φθινοπωρινή περίοδο, όταν ο ουρανός είναι καθαρός και χωρίς σύννεφα, κοντά στο χάραμα της αυγής της νύχτας, το αστέρι της αυγής λάμπει και θερμαίνει και ακτινοβολεί· έτσι ακριβώς η ακολουθία νεαρών θεών του Σουσίμα, του νεαρού θεού, ενώ εκφωνούνταν ο έπαινος του σεβασμίου Σαριπούττα, ικανοποιημένη, χαρούμενη, γεμάτη αγαλλίαση και ευαρέσκεια, επέδειξε ποικίλες λάμπεις χρωμάτων.

Όπως ακριβώς κατά την φθινοπωρινή περίοδο, όταν ο ουρανός είναι καθαρός και χωρίς σύννεφα, ο ήλιος ανερχόμενος στον ουρανό, διαλύοντας όλο το σκοτάδι που βρίσκεται στον χώρο, λάμπει και θερμαίνει και ακτινοβολεί· έτσι ακριβώς η ακολουθία νεαρών θεών του Σουσίμα, του νεαρού θεού, ενώ εκφωνούνταν ο έπαινος του σεβασμίου Σαριπούττα, ικανοποιημένη, χαρούμενη, γεμάτη αγαλλίαση και ευαρέσκεια, επέδειξε ποικίλες λάμπεις χρωμάτων.

Τότε ο Σουσίμα, ο νεαρός θεός, σχετικά με τον σεβάσμιο Σαριπούττα, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Ως σοφός αναγνωρισμένος, ο Σαριπούττα χωρίς οργή·
με λίγες επιθυμίες, ήπιος, δαμασμένος, ο σοφός του οποίου ο έπαινος φέρθηκε
από τον Διδάσκαλο.»

Τότε ο Ευλογημένος, σχετικά με τον σεβάσμιο Σαριπούττα, απάντησε στον Σουσίμα, τον νεαρό θεό, με στίχο:

«Ως σοφός αναγνωρισμένος, ο Σαριπούττα χωρίς οργή·
με λίγες επιθυμίες, ήπιος, δαμασμένος, περιμένει τον χρόνο, τέλεια
δαμασμένος.»

10. Η ομιλία για τους μαθητές διαφόρων αιρέσεων

111. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Τότε πολλοί νεαροί θεοί, μαθητές διαφόρων αιρέσεων - ο Ασάμα και ο Σαχάλι και ο Νίκα και ο Ακοτάκα και ο Βεγκαμπχάρι και ο Μαναβαγκάμιγια - αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το Άλσος των Μπαμπού, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Ασάμα, ο νεαρός θεός, σχετικά με τον Πούρανα Κάσσαπα, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Εδώ σε κομμένους και σκοτωμένους, σε χτυπημένους και ληστεμένους, ο
Κάσσαπα·
δεν βλέπει κακό, ούτε αξιέπαινη πράξη του εαυτού του·
αυτός πράγματι δίδαξε εμπιστοσύνη, ο Διδάσκαλος αξίζει τιμή».

Τότε ο Σαχάλι, ο νεαρός θεός, σχετικά με τον Μάκκχαλι Γκοσάλα, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Με αυστηρό ασκητισμό και αποστροφή του κακού, καλά συγκρατημένος ο

εαυτός του,
έχοντας εγκαταλείψει την ομιλία που προκαλεί διαμάχη με τους ανθρώπους·
απέχοντας από ψευδή δήλωση και σφάλμα, λέγοντας την αλήθεια,
σίγουρα ένας τέτοιος δεν κάνει κακό».

Τότε ο Νίκια, ο νεαρός θεός, σχετικά με τον Τζαϊν Νατάπουττα, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αποστρεφόμενος το κακό, συνετός μοναχός, καλά συγκρατημένος με τους
τέσσερις περιορισμούς·
δηλώνοντας αυτό που είδε και άκουσε, σίγουρα δεν θα ήταν αμαρτωλός».

Τότε ο Ακοτάκα, ο νεαρός θεός, σχετικά με τους διάφορους αιρετικούς, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Ο Πακούντα Κατιγιάννα και ο Τζαϊν,
και αυτοί οι Μάκκχαλι και Πούρανα·
Διδάσκαλοι ομάδων, που έχουν επιτύχει τον ασκητισμό,
σίγουρα αυτοί δεν είναι μακριά από τους ενάρετους ανθρώπους».

Τότε ο Βεγκαμπχάρι, ο νεαρός θεός, απάντησε στον Ακοτάκα, τον νεαρό θεό, με στίχο:

«Με την απλή συναναστροφή, ένα ευτελές τσακάλι,
δεν γίνεται ποτέ ίσο με λιοντάρι·
γυμνός, ψεύτης, Διδάσκαλος ομάδας,
με ύποπτη συμπεριφορά, δεν είναι όμοιος με τους αγαθούς».

Τότε ο Μάρα ο Κακός, αφού κατέλαβε τον Βεγκαμπχάρι, τον νεαρό θεό, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αφοσιωμένοι στον αυστηρό ασκητισμό και την αποστροφή του κακού,
διατηρώντας την απομόνωση·
και αυτοί που είναι εδραιωμένοι στην ύλη, που χαίρονται τον κόσμο των
θεών·
Αυτοί πράγματι ορθά παραινούν, για τον μεταθανάτιο κόσμο οι θνητοί».

Τότε ο Ευλογημένος, γνωρίζοντας «αυτός είναι ο Μάρα ο Κακός», απάντησε στον Μάρα τον Κακό με στίχο:

«Όποιες υλικές μορφές εδώ ή εκεί,
και όσες στον ουρανό με λαμπρή ομορφιά·
όλες αυτές από σένα, Ναμούτσι, επαινούνται,
σαν δόλωμα για τα ψάρια πεταμένο για σφαγή».

Τότε ο Μαναβαγκάμιγια, ο νεαρός θεός, σχετικά με τον Ευλογημένο, είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Ο Βιπούλα των βουνών του Ρατζάγκαχα, λέγεται ο άριστος·
ο Σέτα ο άριστος των Ιμαλαίων, ο ήλιος των ουρανοπόρων.

«Ο ωκεανός ο άριστος των υδάτινων εκτάσεων, και η σελήνη των άστρων·

του κόσμου μαζί με τους θεούς, ο Βούδας λέγεται ο κορυφαίος».

Το κεφάλαιο των διαφόρων αιρετικών είναι το τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Σίβα, Κχέμα και Σερί, Γκχατί, Τζάντου και Ροχίτα·

Νάντα, Ναντιβισάλα και Σουσίμα, με τους διαφόρων αιρέσεων αυτά τα δέκα.

Η συλλογή των γιων των θεών ολοκληρώθηκε.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 1. Το βιβλίο με τους στίχους. 2. Συνδεδεμένες ομιλίες με νεαρές θεότητες έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org